

## Arrest

nr. 211 660 van 26 oktober 2018  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH  
Quellinstraat 37/12  
2018 ANTWERPEN**

tegen:

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>e</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat N. AHMADZADAH, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 1 juli 2017 België is binnengekomen, samen met haar minderjarig kind F.S., diende op 12 juli 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Hun vingerafdrukken werden afgenomen in Griekenland op 9 december 2016.

1.2. Op 11 juni 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 12 juni 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 12/07/2017  
Overdracht CGVS: 08/08/2017*

Op 15 september 2017 werd u gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 14u05 tot 17u35. Op 18 december 2017 werd u een tweede keer gehoord door het CGVS van 09u04 tot 13u00. U werd telkens bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat Meester Ahmedzadah was aanwezig tijdens de volledige duur van het eerste persoonlijk onderhoud. Uw advocaat liet zich tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud vervangen door Meester Azieshi Ban, die het gehele onderhoud aanwezig was.

#### A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Khowja Chasht (district Dehsabz, provincie Kabul). Hier hebt u gewoond tot aan uw vertrek uit Afghanistan. U bent vijfenvijftig jaar oud en hebt vijf kinderen.

Uw man was werkzaam voor het 'Ministerie van Mijnen'. Hij was hoofd van het directoraat van 'Timmermannen', waar men tafels en stoelen fabriceert voor andere overheidsdiensten. G. A., een machtig persoon die banden had met zowel Hezb-e-Islami als de Taliban, eiste zo'n vijftien jaar geleden van uw man dat hij stopte met dit werk. Hij deelde deze eis aan uw man mee via een dreigbrief. Ook via zijn mannen verstuurde G. A. deze boodschap. Uw man weigerde hierop in te gaan en bleef verder werken.

Ongeveer een maand nadat uw man deze bedreigingen had ontvangen werden hij en uw zoon F. aangevallen. Ze waren onderweg naar het werk toen uw man werd doodgeschoten en F. op het hoofd werd geslagen. Sindsdien is F. mentaal gehandicapt.

Uw familie ging klacht indienen bij de politie. Hun klacht werd echter niet serieus genomen omdat G. A. een machtig persoon is. Een maand na de dood van uw man werd u benaderd door dezelfde personen die uw man vermoordden. Ze eisten dat uw dochter met G. A. zou huwen. U weigerde dit. G. A. verliet uiteindelijk Afghanistan toen het Talibanregime viel. U hoorde dat hij in Pakistan of Rusland zou gaan leven zijn.

Enige tijd voor u Afghanistan verliet kwam G. A. terug in Afghanistan wonen. Hij stuurde, zo'n tien tot twintig dagen nadat hij terug was gekeerd, zijn vader en oom om opnieuw de hand van uw dochter te vragen. Opnieuw weigerde u. U verkocht enkele juwelen en betaalde een smokkelaar om uw reis uit Afghanistan te regelen.

Een week nadat u naar de Afghaanse autoriteiten was getrokken om klacht in te dienen tegen G. A., verliet u Afghanistan samen met uw dochter Fa. Het offerfeest was toen reeds gepasseerd. U reisde over land via Iran en Turkije naar Griekenland om van hieruit het vliegtuig te nemen naar België, waar u aankwam op 1 juli 2017. U diende op 12 juli 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Op 9 december 2016 werden in Griekenland uw vingerafdrukken genomen.

Een dag voor het laatste offerfeest kwam u te weten dat uw zoon F. gestorven was aan een leverziekte. Een week voor uw tweede persoonlijke onderhoud zouden vier van uw familieleden zijn overleden.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan, waar u G. A. vreest. Bovendien vreest u dat de mensen in Afghanistan over u zullen zeggen dat u in Europa de boerka niet droeg.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw originele taskara, een kopie van een attest van het Rode Kruis, een originele klachtbrief, een origineel attest van het werk van uw man, een originele dreigbrief en een vertaling van deze dreigbrief naar het Dari. Op 30 maart 2018 legt een medewerker van het Rode Kruis een psychiatrisch rapport neer. Op 20 april 2018 legt een medewerker van het Rode kruis een neurologisch rapport neer.

#### B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw psychologische toestand, moet er immers op worden gewezen dat u zou lijden aan een verminderde eetlust, slapeloosheid en geheugenproblemen.

Hieruit blijkt niet dat u niet bij machte zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst kan het Commissariaat-Generaal (CGVS) geen enkel geloof hechten aan de door u aangehaalde problemen met ene G. A. Zo merkt het CGVS op dat u weinig consistente verklaringen aflegt wat betreft deze beweerde problemen. Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud verklaart u dat uw man onder druk werd gezet door deze persoon om te stoppen met werken en vervolgens ook effectief zijn werkzaamheden voor de overheid stopzette. U verklaarde verder dat uw man zou zijn vermoord vijf of zes jaar nadat hij was gestopt met werken als ambtenaar (CGVS 15.09.2017, p.8 & 9). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud wijzigt u uw verklaringen. U stelt dat uw man weigerde om te stoppen met zijn werk en dat hij nooit met zijn werkzaamheden voor de overheid zou gestopt zijn (CGVS 18.12.2017, p.7, 10, 11 & 12). Hiermee geconfronteerd stelt u dat uw geest tijdens het eerste gehoor niet normaal was omdat uw zoon nog maar een week zou overleden zijn (CGVS 18.12.2017, p.17). Dit is geen afdoende verklaring. U verklaarde tijdens uw eerste gehoor expliciet dat uw man stopte met zijn werkzaamheden en bracht een gedetailleerd beeld van hem die na zijn job als ambtenaar, klusjes uitvoerde voor andere dorpsgenoten (CGVS 15.09.2017, p.8 & 9). Het CGVS is van mening dat u tijdens uw tweede onderhoud uw asielrelaas van enige geloofwaardigheid tracht te voorzien. Het is namelijk weinig logisch dat uw man zou zijn vermoord omwille van zijn werkzaamheden die hij vijf of zes jaar daarvoor zou hebben beëindigd. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen.

Nog meer tegenstrijdigheden ondermijnen het geloof in uw asielrelaas. Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud verklaarde u dat u tot twee keer toe een dreigbrief ontving waarin stond dat u uw dochter moest afstaan. Deze brieven zouden aan uw oom afgegeven zijn en hij gaf ze dan vervolgens aan u. U zou voor uw vertrek uit Afghanistan van deze dreigbrieven aangifte zijn gaan doen bij de politie (CGVS 15.09.2017, p.18, 19 & 20). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat de oom van G. A., de oom van uw dochter zou hebben benaderd met de boodschap dat u uw dochter moest afstaan aan G. A. (CGVS 18.12.2017, p.15). Gevraagd tijdens dit tweede onderhoud of ze ook op andere manieren deze boodschap overbrachten, antwoordt u negatief en maakt u van dreigbrieven geen melding (CGVS 18.12.2017, p.15 & 16). U stelt dat het uw man was die dreigbrieven ontving voor zijn dood maar dat u zelf nooit dreigbrieven ontving. Geconfronteerd met alweer een aanzienlijke tegenstrijdigheid, antwoordt u dat uw geest niet goed werkt (CGVS 18.12.2017, p.19). Dit antwoord kan niet serieus worden genomen. Verder stelde u tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud dat u een maand voor uw vertrek uit Afghanistan aangifte deed bij de politie waarbij u dit tijdens het tweede onderhoud reduceert naar een week (CGVS 15.09.2017, p.18 & CGVS 18.12.2017, p.16). Opnieuw geeft u het weinig bevredigende antwoord dat uw geest niet goed werkte (CGVS 18.12.2017, p.19). Gezien u het over twee dreigbrieven heeft en u verklaart alleen de tweede voor te leggen, wordt u verder gevraagd waar de eerste zich bevindt. Waar u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud verklaart dat uw familieleden de eerste brief thuis niet konden vinden, verklaart u tijdens uw tweede onderhoud dat deze brief werd begraven samen met uw man (CGVS 15.09.2017, p.19 & 18.12.2017, p.19 & 20). Uw voortdurend wijzigende verklaringen maken dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde problemen.

Uw vage verklaringen wat betreft de bedreigingen die uw man zou hebben ontvangen bevestigen des te meer dat hij geen problemen kende met G. A. U verklaart dat hij voor zijn dood tot twee keer toe werd gewaarschuwd door G. A. en één keer een dreigbrief ontving (CGVS 18.12.2017, p.10). Gevraagd op welke andere manier hij uw man dan zou hebben bedreigd, verklaart u dat dit buitenhuis gebeurde en dat u er aldus niets over wist. U verklaart verder dat G. A. boodschappen zond via 'zijn mannen'. Gevraagd wie dan wel zijn mannen waren, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS 18.12.2017, p.11). Deze gebrekkige kennis wijst des te meer op een frauduleus asielrelaas.

U schetst bovendien het profiel van deze G. A. als een machtig en gewelddadig man die betrokken was bij ontvoeringen van mensen (CGVS 18.12.2017, p.12). Dat u hem dan simpelweg de hand van uw dochter zou hebben geweigerd zonder dat dit enige consequentie had, is opvallend te noemen.

Daarnaast verklaart u dat toen u het nieuws over de terugkeer van G. A. in uw geboortedorp ontving, angst kreeg maar verder niets ondernam (CGVS 18.12.2017, p.15). Men kan nochtans verwachten dat iemand in dergelijke situatie het dorp onmiddellijk verlaat. Nog andere onlogische verklaringen bevestigen dat u in werkelijkheid geen problemen had met G. A. U verklaart dat hij bij de Taliban was aangesloten en dit toen de Taliban aan de macht was (CGVS 18.12.2017, p.16). Toen de Taliban aan de macht waren, zou G. A. volgens u uw man hebben bedreigd omdat hij voor de overheid werkte. Gezien dit betekent dat uw man dus werkzaam zou geweest zijn voor het Talibanregime, is het weinig logisch dat G. A. hem onder druk zette om hiermee te stoppen. Bovendien verklaart u dat het takenpakket van uw man erin bestond om tafels en rekken te maken (CGVS 15.09.2017, p.8). Het is niet aannemelijk dat iemand met dergelijk laag profiel zou worden geviseerd.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u verklaart te hebben gehad met ene G. A.

Verder verklaart u dat de mensen in Afghanistan zullen zeggen dat u in Europa de boerka niet gedragen zou hebben (CGVS 15.09.2017, p.23). U brengt evenwel geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat uw kledingstijl in Europa aanleiding zou kunnen geven tot problemen in Afghanistan. Bovendien kan bezwaarlijk worden gesteld dat elke vrouw in Afghanistan een boerka draagt.

Verder dient de aandacht te worden gevestigd op uw profiel als weduwe. Zoals hierboven werd vastgesteld, kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat uw man zou zijn vermoord. In het geval uw man wel degelijk zou overleden zijn, dient te worden opgemerkt dat u over een voldoende groot familiaal netwerk beschikt in Afghanistan om op terug te vallen. U verklaart dat uw man twee halfzussen en een halfbroer had die in Khowja Chasht wonen en waar u verklaart een goede relatie mee te hebben (CGVS 15.09.2017, p.9). Uw zoon M. Y. zou in Kabul werk hebben en rond Kabul wonen (CGVS 15.09.2017, p. 10 & 11). Zijn schoonouders zouden in Khowjka Chasht wonen (CGVS 15.09.2017, p.11). Uw dochter Far. zou met haar man en kinderen ook in dit dorp wonen (CGVS 15.09.2017, p.13 & 14). Uw broer R. is verder actief als tandarts in Kabul (CGVS 15.09.2017, p.15). Verder wonen in Khowjka Chasht nog twee zussen van u samen met hun echtgenoten en zou u er nog een andere broer hebben wonen (CGVS 15.09.2017, p.16 & 18.12.2017, p.5). Voor uw vertrek uit Afghanistan zouden bovendien uw schoonbroer, dochter en een zoon bij u in hebben gewoond (CGVS 18.12.2017, p.4 & 6). U gaf tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nog aan dat kort daarvoor verschillende familieleden kwamen te overlijden. U vermeldde de dood van een zus en van haar man, van de vrouw van een oom en van een kleinzoon van een tante (CGVS 18.12.2017, p.18). U bracht evenwel geen stukken aan die deze overlijdens staven, waardoor uw beweringen niet kunnen worden geverifieerd. Echter mag worden verondersteld dat u heel wat familieleden heeft om op terug te vallen bij terugkeer naar Afghanistan.

Bovenstaande vaststellingen leiden onvermijdelijk tot de conclusie dat u uw beweerde vrees niet geloofwaardig maakt. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden.

Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat de provincie Kabul in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt zich voornamelijk concentreert in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbin vallei. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen “high profile” doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen gevisieerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dehsabz. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. De taskara bevestigt uw identiteit, die niet wordt betwist.

Wat betreft het attest van het werk van uw man, de klachtbrief en de dreigbrief, dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten uw relaas slechts kunnen staven bij geloofwaardige verklaringen, wat allerminst het geval is gebleken. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus “Afghanistan – Corruptie en documentenfraude” van 21 november 2017) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt.

*Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.*

*Het psychiatrisch en het neurologisch rapport weten bovenstaande analyse evenmin om te buigen. In het psychiatrisch attest van 26 maart 2018 stelt uw dokter dat u symptomen vertoont die kaderen binnen een PTSS (posttraumatische stressstoornis) als gevolg van traumatische ervaringen in uw land van herkomst. U zou last hebben van een verminderde eetlust, slapeloosheid en geheugenproblemen. Het CGVS merkt op dat frappante ongerijmdheden en tegenstrijdigheden omtrent essentiële elementen in uw relaas bezwaarlijk kunnen worden toegeschreven en verklaard door een posttraumatische stressstoornis. Uw dokter verklaart dat u bij haar op consultatie ging op 29 januari 2018 en op 26 februari 2018. Dat uw dokter na twee consultaties reeds zou kunnen vaststellen dat u zou lijden aan PTSS, is bovendien zeer markant te noemen. In het neurologisch rapport staat dan weer te lezen dat een arts tot de bevinding kwam dat u niet aan Alzheimer lijdt. Deze bevinding werpt allerminst een ander licht op bovenvermelde analyse.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*“de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5, 57/7ter en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (‘Vreemdelingenwet’), artikel 4.3 (c) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004, artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 maart 2003, artikel I van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (‘Vluchtelingenconventie’), de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.*

Wat de vluchtelingenstatus betreft, ontwikkelt verzoekster drie punten.

- Ten eerste, stelt verzoekster in het algemeen en over haar medische situatie dat niet alle belangen die bij de beslissing een rol kunnen spelen tegen elkaar werden afgewogen en dat geen rekening werd gehouden met haar belangen. Haar situatie werd niet zorgvuldig, noch grondig onderzocht. En de redenen van de bestreden beslissing volstaan niet om de beslissing te dragen. Uit haar verklaringen blijkt duidelijk dat zij voldoende redenen had en heeft om minstens te vermoeden dat haar leven in Afghanistan in gevaar is.

Verzoekster vraagt om meer rekening te houden met haar profiel en haar mentale gezondheid. Zij licht toe als volgt:

*“Bij schrijven van 12 januari 2018 verzocht de verwerende partij aan verzoekster om een rapport of attest opgemaakt door een bevoegd beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg met betrekking tot haar mentale problematiek en haar capaciteit om volwaardige verklaringen af te leggen omtrent haar vluchtrelaas voor te leggen. Verzoekster is uiteraard blij dat het CGVS zelf in eerste instanties heeft ingezien dat verzoekster mentaal niet in orde is. Dit is dan ook de reden waarom de verwerende partij bij schrijven van 12 januari 2018 een medisch attest had gevraagd inzake de mentale toestand van verzoekster.”*

Zij citeert het psychiatrisch attest van 26 maart 2018 van S. Ghanbary Boosary en licht verder toe:

*“Blijkens dit psychiatrisch attest staat vast dat verzoekster last heeft van geheugenproblemen, slapeloosheid, en verminderende eetlust. Verzoeksters stelt vast dat de verwerende partij in eerste instantie niet lijkt te betwisten dat verzoekster te kampen heeft met posttraumatische stressstoornis. De verwerende partij merkt immers op dat ‘frappante ongerijmdheden en tegenstrijdigheden’ omtrent essentiële elementen in haar relaas bezwaarlijk kunnen worden toegeschreven en verklaard door een*

posttraumatische stress. Deze vaststelling is geenszins gebaseerd op een objectief element, te weten een medisch attest/rapport. Hoe verzoekers geheugenproblemen — die volgens het medisch attest te wijten zijn aan de posttraumatische stoornis- niet relevant kunnen zijn is voor verzoekster een raadsel. De verwerende partij diende dit onderdeel minstens afdoende motiveren, te meer omdat zijzelf bij schrijven van 12 januari 2018 een medisch attest van verzoekster verlangde.

Voorts dient te worden benadrukt dat de verwerende partij ook onzorgvuldig is, daar zij geen tegenexpertise heeft gedaan met betrekking tot het psychiatrisch attest van 26 maart 2018 van Dr. GHANBARY BOOSARY Sarah. Het feit dat deze dokter verzoekster destijds heeft gezien op 29 januari 2018 en op 26 februari 2018 doet niets af aan de diagnose van Dr. GHANBARY BOOSARY. Ten onrechte plaatst de verwerende partij zich in de plaats van een geneesheer/psychiater.

In dit kader wenst verzoekster benadrukken dat zij nog steeds onder behandeling is bij DR. GHANBARY BOOSARY Sarah. De volgende afspraken staan dan ook reeds vast: 9 juli 2018, 30 juli 2018, 6 augustus 2018, 13 augustus 2018, 20 augustus 2018, 17 september 2018 en 24 september 2018. (stuk 7 dossier verzoekster)

Verzoekster vestigt de aandacht van uw Raad op het feit dat zij tevens medicamenteus wordt behandeld. Blijkens voorschriften d.d. 06.07.2018 neemt verzoekster verschillende medicaties in die voorgeschreven werden door DR. GHANBARY BOOSARY Sarah. (stuk 6 dossier verzoekster)”.  
- Ten tweede, wat haar profiel als weduwe betreft, betoogt verzoekster het volgende:

“Voorts is er ook geen enkele ernstige aanwijzing om te betwijfelen dat verzoekster een weduwe is.

Verzoekster stelt ook dat ze getraumatiseerd en angstig is en bijgevolg bijzonder kwetsbaar. Het staat evenwel vast dat verzoekster tezamen met haar minderjarige dochter S. F. alleen in België is aan gekomen en verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Voorts kan niet worden betwist dat verzoekster naar de Afghaanse normen al hoogbejaard is. Er is m.a.w. geen enkel twijfel over het specifieke profiel van verzoekster, namelijk dat van een weduwe, soennitische vrouw, die getraumatiseerd is, alleen naar België heeft gereisd en haar minderjarige dochter aan het verwesteren is door haar verblijf in België.

De resterende twijfels of tegenstrijdigheden in het relaas van verzoekster lijken irrelevant om zich te kunnen uitspreken over haar gegronde vervolgingsvrees of reële risico op ernstige schade.

[...]

Het profiel van verzoekster vormt dit 'minimum aan elementen' waarmee de verwerende partij een beeld van haar beschermingsnood kan vormen.

Ten overvloede, rekening houdend met het hierboven uiteengezette vereiste minimum — lijken de door verwerende partij betwiste elementen voldoende verklaarbaar om minstens het voordeel van de twijfel te rechtvaardigen.”

Zij verwijst in dit verband naar een arrest van de Raad en naar UNHCR's “Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan” van 19 april 2016.

Zij gaat verder als volgt:

“Deze specifieke informatie is zondermeer van toepassing op de onbetwiste elementen van het asielrelaas verzoekster, nl. haar profiel van weduwe Verzoeksters verklaringen dienen dan ook gekaderd worden aan de hand van haar profiel en de beschikbare objectieve informatie.

Het enkele feit dat verzoeksters relaas door de verwerende partij ongeloofwaardig werd bevonden, impliceert geenszins dat verzoekster geen weduwe zou zijn. Ten onrechte gaat de verwerende partij voorbij aan het feit dat verzoekster hier in België alleen met haar dochter is aangekomen. Dit is een objectief element dat de verwerende partij niet zomaar opzij kan schuiven.

In ondergeschikte ordes telt de verwerende partij dat zelfs in het geval haar man wel degelijk zou zijn overleden dat zij over een voldoende familiaal netwerk beschikt in Afghanistan om op terug te vallen. De verwerende partij argumenteert naast de kwestie en houdt ten onrechte geen rekening met het vaststaande profiel van verzoekster. Hieromtrent dient te worden gesteld dat de verwerende partij ten onrechte rekening houdt met het feit dat verzoekster zou kunnen terugvallen op haar familiaal netwerk. Vooreerst wenst verzoekster bemerken dat zij hieromtrent niet voldoende (en concreet) is bevraagd geweest.

De verwerende partij baseert haar vaststelling enkel op vermoedens door te verwijzen naar een aantal familieleden die verzoekster in Afghanistan heeft. Bovendien stelt verzoekster vast dat de verwerende partij niet betwist dat verzoekster niet in staat is om voor zichzelf te zorgen en dus economisch actief te zijn.

*Tweedens stelt verzoekster vast dat de verwerende partij blijkbaar enkel oog heeft voor de financiële problemen die een weduwe te maken krijgen. Andere aspecten die in de Afghaanse context belangrijk zijn worden niet onderzocht, laat staan dat de verwerende partij daaromtrent motieven zou opnemen in de bestreden beslissing.”*

Verzoekster haalt verschillende objectieve bronnen aan ter illustratie van de kwetsbaarheid van een weduwe in Afghanistan, de sociale norm die verplicht om alleen te leven wat de motivering weerlegt dat zij kan terugvallen op een voldoende groot familiaal netwerk. Verzoekster hanteert UNHCR's "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*" van 19 april 2016 en UNAMA's "*Afghanistan's annual report 2014, Protection of Civilians in Armed Conflict*". Zij besluit dat het onderzoek inzake haar profiel niet beperkt mag worden tot het loutere financiële aspect. In het licht van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet, moet tevens rekening gehouden worden met de sociale implicaties van haar profiel in de Afghaanse context. Verzoekster behoort tot een bepaalde sociale groep zoals bepaald door artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet, namelijk een weduwe die alleen met haar minderjarige dochter België is binnengekomen, die normen en tradities die in de Afghaanse samenleving heersen, bij terugkeer naar Afghanistan zal schenden of deze normen en tradities als geschonden zullen worden geacht. Verzoekster heeft dus een zeer specifiek profiel dat haar uiterst kwetsbaar maakt bij een terugkeer naar Afghanistan. Minstens moet dit element onderzocht worden en hierover moet dan ook afdoende worden gemotiveerd.

- Ten derde, heeft verzoekster een minderjarige dochter die samen met haar naar België is gereisd. De bestreden beslissing heeft geen rekening gehouden met het feit dat het profiel van verzoekster een impact kan hebben op de toekomst van haar dochter. Gelet op haar positie in de Afghaanse samenleving en in het licht van haar financiële situatie bestaat er immers een reëel risico dat haar jonge dochter wordt uitgehuwelijkt. Evenmin werd rekening gehouden met het verblijf van haar minderjarige dochter in België en de gevolgen die dit met zich kan meebrengen, zodat de daden die objectief gevreesd mogen worden door de dochter van verzoekster als vervolging beschouwd moeten worden. Het loutere feit van als alleenstaande vrouw in het buitenland geleefd te hebben, wordt beschouwd als een inbreuk op de geldende sociale normen en tradities in Afghanistan, met mogelijks levensbedreigende repercussies tot gevolg. Het is aldus onzorgvuldig door geen rekening te houden met het hoger belang van het kind, waarbij in dit geval wordt benadrukt dat schoolgaande meisjes in de Afghaanse context extra kwetsbaar zijn. Zij steunt haar betoog op artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag en artikel 14 van het koninklijk besluit van 11 maart 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Daarnaast verwijst zij naar universitair onderzoek, een UNAMA-rapport van februari 2015, een Algemeen Ambtsbericht van november 2016 en rechtspraak van het EHRM van 20 juli 2010.

Over de subsidiaire beschermingsstatus, betoogt verzoekster dat het duidelijk is dat zij bij een terugkeer naar Afghanistan ook een reëel risico loopt op ernstige schade, bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zij baseert zich op UNHCR's "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*" van 19 april 2016 en ECOI Network's "*General Security Situation in Afghanistan and Events in Kabul*" van ecoi.net geraadpleegd op 3 augustus 2017. Ook de objectieve berichtgeving over de huidige situatie in Afghanistan is allesbehalve rooskleurig, de rode draad in het verhaal is dat burgers ten prooi vallen aan het geweld dat zich dagelijks afspeelt in Afghanistan. Omwille van al deze redenen kan de bestreden beslissing aldus niet gehandhaafd worden en dient deze te worden vernietigd. De objectieve informatie toont immers meer dan voldoende aan dat de veiligheidssituatie in Afghanistan uiterst precair kan worden genoemd. Ook de overheid kan de veiligheid van de burgers niet garanderen. Het geweld dat er door de terroristen uitgevoerd wordt, zorgt voor een onzeker bestaan in het land.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster volgende documenten bij het verzoekschrift:

- stuk 2: Attest van het Rode Kruis inzake consultatie op 29 januari 2018 bij arts S. Ghanbary (psychiatrie);
- stuk 3: Attest van het Rode Kruis inzake consultatie op 9 april 2018 bij arts Franco (neurologie);
- stuk 4: Medisch attest van arts S. Ghanbary Boosary van 26 maart 2018;
- stuk 5: Brief PET-CT van arts C. Parmentier van 11 april 2018 en medisch attest van artsen S. Bostan en P. Abouhamad van 29 maart 2018;
- stuk 6: Twee voorschriften voor medicatie van verzoekster;
- stuk 7: Afspraken bij arts S. Ghanbary Boosary;
- stuk 8: UNAMA-rapport, "*Afghanistan annual report 2014, protection of civilians in armed conflict*", van februari 2015;



- stuk 9: Immigration and Refugee Board of Canada, *"Afghanistan: Acquisition of widow status, both social and legal, when husband is missing or presumed dead; impact on a woman 's status if a husband reappears after she has remarried; ability to divorce a first husband who has been missing for years"* (2003-2006), van 2 maart 2007;
- stuk 10: Persbericht *"Afghan Widows would 'Rather die'"*, van 30 januari 2013 van dw.com.

De stukken 4 en 5 bevinden zich al in het administratief dossier en werden door de bestreden beslissing in overweging genomen.

2.1.3. In een aanvullende nota van 9 oktober 2018 van de commissaris-generaal worden volgende documenten aan het dossier toegevoegd:

- EASO-rapport *"Afghanistan Security Situation - Update"* van mei 2018 (stuk 1);
- EASO-rapport *"Country Guidance: Afghanistan"* van juni 2018 (stuk 2).

2.1.4. Ter terechtzitting legt verzoekster in een aanvullende nota volgende documenten neer:

- een medisch attest van 17 oktober 2018 van arts S. Ghanbary Boosary (stuk 1);
- een medisch attest van 17 oktober 2018 van therapeut M. Mohseny (stuk 2).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. In de eerste plaats werd in de bestreden beslissing op een afdoende wijze rekening gehouden met de medische situatie van verzoekster, waarbij terecht wordt aangegeven dat de stukken die zij heeft neergelegd met betrekking tot haar psychologische toestand erop wijzen dat zij zou lijden aan verminderde eetlust, slapeloosheid en geheugenproblemen. Hieruit blijkt niet dat verzoekster niet bij machte zou zijn (geweest) om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Zij licht niet concreet toe welke belangen nog tegen elkaar moeten worden afgewogen of welke aspecten niet grondig zijn onderzocht. Een algemeen betoog dat uit haar verklaringen duidelijk blijkt dat zij voldoende redenen had en heeft om Afghanistan te verlaten, werpt geen ander licht op de motieven van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing gaat omstandig in op de redenen waarom geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters verklaringen. Ook het citeren van het medisch attest van arts S. Ghanbary Boosary en de bijkomende stukken tot bewijs van opvolging in België van verzoeksters medische situatie (verzoekschrift, stukken 6 en 7; aanvullende nota, stukken 1 en 2) laten niet toe om vast te stellen dat verzoeksters verklaringen verkeerd werden geapprecieerd. De attesten van het Rode Kruis (verzoekschrift, stukken 2 en 3), bevestigen daarbij slechts dat het Rode Kruis de medische consulten van 29 januari 2018 en 9 april 2018 ten laste neemt.

In de tweede plaats kan verzoekster vooreerst niet worden bijgetreden dat er geen enkele ernstige aanwijzing is dat verzoekster geen weduwe is. De bestreden beslissing geeft terecht aan dat verzoekster het overlijden van haar echtgenoot niet correct in de tijd kan plaatsen. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoekster ook geen enkele documentatie bijbrengt ter staving van het overlijden van haar man. De stelling dat verzoekster naar Afgaanse normen al hoogbejaard is, betreft een loutere bewering. Verder blijkt uit het geheel van elementen waarmee de Raad rekening kan houden, geenszins dat verzoekster omwille van een bepaalde leeftijd op zich een nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt, aangezien het relaas van verzoekster ongeloofwaardig is bevonden. Bijgevolg werpt het betoog over (i) het feit dat verzoekster samen met haar dochter alleen in België is toegekomen, (ii) het argument dat zij in Afghanistan alleen moet leven, (iii) de bewering dat zij bij terugkeer de normen en tradities die in de Afgaanse samenleving heersen zal schenden, geen ander licht op de motieven van de bestreden beslissing.

Ten derde verwijst verzoekster naar haar minderjarige dochter, F., die samen met haar naar België is gekomen.

Hierover kan de Raad slechts opmerken dat de verklaring dat deze dochter zou worden uitgehuwelijkt niet geloofwaardig is, zoals omstandig werd toegelicht in de bestreden beslissing. Ook de algemene uitleg dat F. als schoolgaand meisje in de Afgaanse context extra kwetsbaar is, maakt wederom gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag van verzoekster geen nood aan bescherming aannemelijk.

Het loutere feit dat het hoger belang van het kind uiteraard moet worden geëerbiedigd, voegt niets toe aan de beoordeling zoals die werd gemaakt in de bestreden beslissing. Verzoekster legt niet voldoende concreet uit welk doorslaggevend belang een impact heeft, die een ander licht werpt op de bestreden beslissing.

Tot slot benadrukt de Raad dat algemene achtergrondinformatie over Afghanistan die in het verzoekschrift en de bijlagen van het verzoekschrift wordt opgenomen, geen persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk maakt.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt overgenomen door de Raad:

*“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

*Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw psychologische toestand, moet er immers op worden gewezen dat u zou lijden aan een verminderde eetlust, slapeloosheid en geheugenproblemen. Hieruit blijkt niet dat u niet bij machte zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Vooreerst kan het Commissariaat-Generaal (CGVS) geen enkel geloof hechten aan de door u aangehaalde problemen met ene G. A. Zo merkt het CGVS op dat u weinig consistente verklaringen aflegt wat betreft deze beweerde problemen. Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud verklaart u dat uw man onder druk werd gezet door deze persoon om te stoppen met werken en vervolgens ook effectief zijn werkzaamheden voor de overheid stopzette. U verklaarde verder dat uw man zou zijn vermoord vijf of zes jaar nadat hij was gestopt met werken als ambtenaar (CGVS 15.09.2017, p.8 & 9). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud wijzigt u uw verklaringen. U stelt dat uw man weigerde om te stoppen met zijn werk en dat hij nooit met zijn werkzaamheden voor de overheid zou gestopt zijn (CGVS 18.12.2017, p.7, 10, 11 & 12). Hiermee geconfronteerd stelt u dat uw geest tijdens het eerste gehoor niet normaal was omdat uw zoon nog maar een week zou overleden zijn (CGVS 18.12.2017, p.17). Dit is geen afdoende verklaring. U verklaarde tijdens uw eerste gehoor expliciet dat uw man stopte met zijn werkzaamheden en bracht een gedetailleerd beeld van hem die na zijn job als ambtenaar, klusjes uitoefende voor andere dorpsgenoten (CGVS 15.09.2017, p.8 & 9). Het CGVS is van mening dat u tijdens uw tweede onderhoud uw asielsrelaas van enige geloofwaardigheid tracht te voorzien. Het is namelijk weinig logisch dat uw man zou zijn vermoord omwille van zijn werkzaamheden die hij vijf of zes jaar daarvoor zou hebben beëindigd. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen.*

*Nog meer tegenstrijdigheden ondermijnen het geloof in uw asielsrelaas. Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud verklaarde u dat u tot twee keer toe een dreigbrief ontving waarin stond dat u uw dochter moest afstaan. Deze brieven zouden aan uw oom afgegeven zijn en hij gaf ze dan vervolgens aan u. U zou voor uw vertrek uit Afghanistan van deze dreigbrieven aangifte zijn gaan doen bij de politie (CGVS 15.09.2017, p.18, 19 & 20). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat de oom van G. A., de oom van uw dochter zou hebben benaderd met de boodschap dat u uw dochter moest afstaan aan G. A. (CGVS 18.12.2017, p.15). Gevraagd tijdens dit tweede onderhoud of ze ook op andere manieren deze boodschap overbrachten, antwoordt u negatief en maakt u van dreigbrieven geen melding (CGVS 18.12.2017, p.15 & 16). U stelt dat het uw man was die dreigbrieven ontving voor zijn dood maar dat u zelf nooit dreigbrieven ontving. Geconfronteerd met alweer een aanzienlijke tegenstrijdigheid, antwoordt u dat uw geest niet goed werkt (CGVS 18.12.2017, p.19). Dit antwoord kan niet serieus worden genomen. Verder stelde u tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud dat u een maand voor uw vertrek uit Afghanistan aangifte deed bij de politie waarbij u dit tijdens het tweede onderhoud reduceert naar een week (CGVS 15.09.2017, p.18 & CGVS 18.12.2017, p.16).*

*Opnieuw geeft u het weinig bevredigende antwoord dat uw geest niet goed werkte (CGVS 18.12.2017, p.19). Gezien u het over twee dreigbrieven heeft en u verklaart alleen de tweede voor te leggen, wordt u verder gevraagd waar de eerste zich bevindt. Waar u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud verklaart dat uw familieleden de eerste brief thuis niet konden vinden, verklaart u tijdens uw tweede onderhoud dat deze brief werd begraven samen met uw man (CGVS 15.09.2017, p.19 & 18.12.2017, p.19 & 20). Uw voortdurend wijzigende verklaringen maken dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde problemen.*

*Uw vage verklaringen wat betreft de bedreigingen die uw man zou hebben ontvangen bevestigen des te meer dat hij geen problemen kende met G. A. U verklaart dat hij voor zijn dood tot twee keer toe werd gewaarschuwd door G. A. en één keer een dreigbrief ontving (CGVS 18.12.2017, p.10). Gevraagd op welke andere manier hij uw man dan zou hebben bedreigd, verklaart u dat dit buitenhuis gebeurde en dat u er aldus niets over wist. U verklaart verder dat G. A. boodschappen zond via 'zijn mannen'. Gevraagd wie dan wel zijn mannen waren, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS 18.12.2017, p.11). Deze gebrekkige kennis wijst des te meer op een frauduleus asielrelaas.*

*U schetst bovendien het profiel van deze G. A. als een machtig en gewelddadig man die betrokken was bij ontvoeringen van mensen (CGVS 18.12.2017, p.12). Dat u hem dan simpelweg de hand van uw dochter zou hebben geweigerd zonder dat dit enige consequentie had, is opvallend te noemen. Daarnaast verklaart u dat toen u het nieuws over de terugkeer van G. A. in uw geboortedorp ontving, angst kreeg maar verder niets ondernam (CGVS 18.12.2017, p.15). Men kan nochtans verwachten dat iemand in dergelijke situatie het dorp onmiddellijk verlaat. Nog andere onlogische verklaringen bevestigen dat u in werkelijkheid geen problemen had met G. A. U verklaart dat hij bij de Taliban was aangesloten en dit toen de Taliban aan de macht was (CGVS 18.12.2017, p.16). Toen de Taliban aan de macht waren, zou G. A. volgens u uw man hebben bedreigd omdat hij voor de overheid werkte. Gezien dit betekent dat uw man dus werkzaam zou geweest zijn voor het Talibanregime, is het weinig logisch dat G. A. hem onder druk zette om hiermee te stoppen. Bovendien verklaart u dat het takenpakket van uw man erin bestond om tafels en rekken te maken (CGVS 15.09.2017, p.8). Het is niet aannemelijk dat iemand met dergelijk laag profiel zou worden geviseerd.*

*Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u verklaart te hebben gehad met ene G. A.*

*Verder verklaart u dat de mensen in Afghanistan zullen zeggen dat u in Europa de boerka niet gedragen zou hebben (CGVS 15.09.2017, p.23). U brengt evenwel geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat uw kledingstijl in Europa aanleiding zou kunnen geven tot problemen in Afghanistan. Bovendien kan bezwaarlijk worden gesteld dat elke vrouw in Afghanistan een boerka draagt.*

*Verder dient de aandacht te worden gevestigd op uw profiel als weduwe. Zoals hierboven werd vastgesteld, kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat uw man zou zijn vermoord. In het geval uw man wel degelijk zou overleden zijn, dient te worden opgemerkt dat u over een voldoende groot familiaal netwerk beschikt in Afghanistan om op terug te vallen. U verklaart dat uw man twee halfzussen en een halfbroer had die in Khowja Chasht wonen en waar u verklaart een goede relatie mee te hebben (CGVS 15.09.2017, p.9). Uw zoon M. Y. zou in Kabul werk hebben en rond Kabul wonen (CGVS 15.09.2017, p. 10 & 11). Zijn schoonouders zouden in Khowjka Chasht wonen (CGVS 15.09.2017, p.11). Uw dochter Far. zou met haar man en kinderen ook in dit dorp wonen (CGVS 15.09.2017, p.13 & 14). Uw broer R. is verder actief als tandarts in Kabul (CGVS 15.09.2017, p.15). Verder wonen in Khowjka Chasht nog twee zussen van u samen met hun echtgenoten en zou u er nog een andere broer hebben wonen (CGVS 15.09.2017, p.16 & 18.12.2017, p.5). Voor uw vertrek uit Afghanistan zouden bovendien uw schoonbroer, dochter en een zoon bij u in hebben gewoond (CGVS 18.12.2017, p.4 & 6). U gaf tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nog aan dat kort daarvoor verschillende familieleden kwamen te overlijden. U vermeldde de dood van een zus en van haar man, van de vrouw van een oom en van een kleinzoon van een tante (CGVS 18.12.2017, p.18). U bracht evenwel geen stukken aan die deze overlijdens staven, waardoor uw beweringen niet kunnen worden geverifieerd. Echter mag worden verondersteld dat u heel wat familieleden heeft om op terug te vallen bij terugkeer naar Afghanistan.*

*Bovenstaande vaststellingen leiden onvermijdelijk tot de conclusie dat u uw beweerde vrees niet geloofwaardig maakt. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend."*

*"De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. De taskara bevestigt uw identiteit, die niet wordt betwist.*

*Wat betreft het attest van het werk van uw man, de klachtbrief en de dreigbrief, dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten uw relaas slechts kunnen staven bij geloofwaardige verklaringen, wat allerm minst het geval is gebleken. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en documentenfraude" van 21 november 2017) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.*

*Het psychiatrisch en het neurologisch rapport weten bovenstaande analyse evenmin om te buigen. In het psychiatrisch attest van 26 maart 2018 stelt uw dokter dat u symptomen vertoont die kaderen binnen een PTSS (posttraumatische stressstoornis) als gevolg van traumatische ervaringen in uw land van herkomst. U zou last hebben van een verminderde eetlust, slapeloosheid en geheugenproblemen. Het CGVS merkt op dat frappante ongerijmdheden en tegenstrijdigheden omtrent essentiële elementen in uw relaas bezwaarlijk kunnen worden toegeschreven en verklaard door een posttraumatische stressstoornis. Uw dokter verklaart dat u bij haar op consultatie ging op 29 januari 2018 en op 26 februari 2018. Dat uw dokter na twee consultaties reeds zou kunnen vaststellen dat u zou lijden aan PTSS, is bovendien zeer markant te noemen. In het neurologisch rapport staat dan weer te lezen dat een arts tot de bevinding kwam dat u niet aan Alzheimer lijdt. Deze bevinding werpt allerm minst een ander licht op bovenvermelde analyse."*

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoekster leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

*"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.*

*UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen,*

*luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.*

*Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.*

*Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat de provincie Kabul in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt zich voornamelijk concentreert in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbin vallei. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen "high profile" doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen gevisieerd worden.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dehsabz. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."*

De Raad merkt op dat de informatie toegevoegd door de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota deze analyse genoegzaam bevestigt. Verzoeksters algemene betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Kabul als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoeksters verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden

onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met haar persoonlijke omstandigheden, kan vooreerst dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster voert verder geen andere redenen aan waarom zij niet kan terugkeren naar Kabul.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Kabul een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP